

Per trobar aquests o qualsevol altre llibre en català, ha nascut el portal [Elseullibre.cat](http://elseullibre.cat), una fundació sense ànim de lucre ni interessos editorials, que informa de totes les novetats en llengua catalana. El web ret homenatge a Jaume Aymà Mayol, pioner editor en català en l'època franquista.

Vegeu també, del mateix autor i en el mateix mitjà, els articles [La bragueta del gegant](#) (19/03/2018), [A la cua de signar](#) (30/04/2018) i [La veu humana](#) (07/05/2018).

8 La salut de la llengua

Josep Maria Fonalleras

El Punt Avui, 25/05/2018

<http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/1399671-la-salut-de-la-llengua.html>

Llegeixo que hi ha un metge de Sant Feliu de Guíxols, el doctor Antoni Beltran, que ha escrit un llibre que recopila expressions populars i genuïnes relacionades amb la medicina. Es diu *Ensenya'm la llengua*, que és un títol extraordinari, justament perquè combina el múscul i la gramàtica, és a dir, el cos i l'ànima. Tant el títol com el contingut del llibre demostren almenys tres coses: que en aquest país hi continua havent una mena de pulsó estranya per tot el que fa referència al llenguatge, des dels més doctes als aficionats amb enginy i oïda; que tot s'esvaeix, perquè, a les consultes, ara ja no hi ha metges que et facin ensenyar la llengua i perquè molta gent parla de “chichón”, “tirón” o “sarpullit” en lloc d'utilitzar el lèxic que sempre s'havia fet servir; i que autors com el doctor Beltran encara tenen molta moral, amb la voluntat de fer perdurar la parla i de transmetre-la a les noves generacions. És molt probable que sigui una batalla perduda, com ho han estat tantes, però si més no hi ha algú que hi batalla.

Ensenya'm la llengua està escrit a partir de l'experiència, i no solament reivindicava les paraules de tota la vida (que trist, haver de fer servir *reivindicar*, un detall que ens informa de com estem i de quin és l'estat de salut de la llengua), sinó que, des d'un punt de vista professional, defensa que és millor parlar d'un cap-rodo que no pas d'una labirintitis i que no té res a veure aquell que pateix un esventrellament o un rebombori amb qui surt del CAP amb un diagnòstic de gastroenteritis. És a dir: la llengua no serveix només per comunicar-nos sinó per calmar-nos.

Entre les paraules que recull, hi trobo *coragre*, *rogall*, *rutija*, *estar pioc*, *granisada*, *xiulet*, *estrebada* o *nyanyo*. I moltes més. Tot allò que recordem de petits i que, a hores d'ara, ja semblen peces extretes d'una excavació arqueològica. Podríem fer la prova i esbrinar quantes se'n fan servir avui, en un ambulatori. Em temo que el català ja fa dies que està catxant. Sotmesos a la morbositat terminal, som a tocar del paroxisme.

Vegeu dues entrevistes a l'autor del llibre, Toni Beltran: "[Si hem recuperat 'segell', podem fer el mateix amb els 'nyanyos'](#)" (*El Punt Avui*, 16/05/2018); "[En una generació, les morenes ja seran almorranes](#)" (*Diari de Girona*, 24/05/2018).

9 Protecció de dades: els termes clau

El blog del TERMCAT, 23/05/2018

<http://termcat.blog.gencat.cat/2018/05/23/proteccio-de-dades-els-termes-clau/>

Fa dos anys que el Reglament general de protecció de dades (RGPD) de la Unió Europea va entrar en vigor, però a partir del 25 de maig d'aquest any és de compliment obligatori. Per tant, agafa el relleu de manera definitiva a la Llei orgànica de protecció de dades de caràcter personal (LOPD).

Aquest reglament s'ocupa, essencialment, de regular i protegir les [dades de caràcter personal](#), i proporciona una sèrie de drets a les persones físiques perquè puguin controlar les seves dades. Un dels reptes més significatius de què s'ocupa el Reglament és la manera com les persones atorguen, de manera explícita i efectiva, el consentiment sobre la recollida i el processament de la informació personal. Atès que es tracta d'un reglament de la Unió Europea, proporciona un marc regulador comú per a tots els països de la UE, i és d'aplicació per a qualsevol empresa internacional que, tot i que no estigui establerta a la Unió Europea, hi presti els seus serveis i gestioni dades de caràcter personal.

Una de les novetats del Reglament és l'establiment de dues noves categories de dades de caràcter personal: les [dades biomètriques](#) i les [dades genètiques](#). Les dades biomètriques són aquelles relatives a les característiques físiques, fisiològiques o conductuals d'una persona. Per altra banda, les dades genètiques són les dades, extretes d'una mostra biològica, sobre les seves característiques heretades o adquirides.